

πεθαμένος

πεθαμένος, -η, -ο, επίθ. [μτχ. του ρ. πεθαίνω]. **1.** που έχει πεθάνει, ο νεκρός. Με την έννοια αυτή, γίνονται και οι παρακάτω ειρωνικές παρατηρήσεις σε άτομο που φοράει στενά ρούχα: *ήταν αδύνατος ο πεθαμένος;* ή φαρδιά ρούχα: *ήταν παχύς ο πεθαμένος;* ή κοντά ρούχα: *ήταν κοντός ο πεθαμένος;* ή μακριά ρούχα: *ήταν ψηλός ο πεθαμένος;* και υπονοεί πως, τα ρούχα που φοριούνται από το άτομο στο οποίο απευθύνονται οι ειρωνικές παρατηρήσεις, ανήκουν σε κάποιον που πέθανε. **2.** που είναι υπερβολικά κουρασμένος, που είναι αποκαμωμένος, ξεθεωμένος: «δούλευα όλη τη μέρα στο γιαπί, γι' αυτό σήκω να κάτσω λίγο, γιατί είμαι πεθαμένος». **3.** που δεν έχει καθόλου χρήματα (όπως και ο πεθαμένος): «μη μου ζητάς ούτε ευρώ, γιατί είμαι πεθαμένος τον τελευταίο καιρό». **4.** που είναι πολύ μαλθακός, πολύ πληκτικός, που δε συμβαίνει τίποτα εξαιρετικό στη ζωή του: «δεν ξαναβγαίνω μ' αυτή την παρέα, γιατί έχουν μαζευτεί όλοι οι πεθαμένοι || από τότε που παντρεύτηκε, ζει σαν πεθαμένος». (Τραγούδι: *όχι, δεν είμαι σούπερμαν, δεν είμαι και μπασμένος, δεν είμαι ο πιο ζωντανός, μα ούτε και πεθαμένος*). **5.** που δεν πραγματοποιήθηκε, που είναι χαμένος: «δεν μπορούσε να ζήσει άλλο με πεθαμένες ελπίδες κι αυτοκτόνησε || κάθε τόσο στοίχειωναν στη μνήμη του τα πεθαμένα όνειρά του και τον έπαιρνε το παράπονο». **6.** (στη γλώσσα της αργκό) κακής ποιότητας λαθραίο ή ναρκωτικό: «δεν μπόρεσα να το διακινήσω στην πιάτσα, γιατί ο πεθαμένος έκανε μπαμ από μακριά». **7.** το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα πεθαμένα** (βλ. λ.).

- είμαι πεθαμένος απ' τη δίψα, βλ. λ. [δίψα](#).

- είμαι πεθαμένος απ' την πείνα, βλ. λ. [πείνα](#).

- είναι πεθαμένη η δουλειά ή είναι πεθαμένες οι δουλειές, βλ. λ. δουλειά.

- πεθαμένα πράγματα, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#).